

ЄВГРАФОВ Павло Борисович (22. 10. 1944, Москва — 04. 11. 2015, Київ) — правознавець. Кандидат юридичних наук (1981). Орден «За заслуги» 3-го (2002) і 2-го (2004) ступ. Закін. Харків. юрид. інститут (1971), де й працював до 1991; у 1991–94 — зав. держ.-правового відділу Секретаріату ВР АР Крим; 1995–97 — керівник

юрид. служби Представництва Президента України в АР Крим (обидва — Сімферополь); 1997–2006 — суддя (1999–2002 — заступник голови) Конституц. Суду України (признач. ВР України); водночас 1998–99 — професор кафедри теорії держави і права Нац. університету «Києво-Могилян. академія». Брав участь у розробленні положень Конституції України, концепції розвитку системи законодавства, законів про референдум, статус АР Крим та ін. Досліджував питання теорії системи права, правової держави, конституц. правосуддя.

Основні праці

Законодавчі акти як основа законності. Х., 1991; Конституційний Суд України: формування громадянського суспільства, демократичної, правової держави // Роль Конституц. Суду в державі та суспільстві. К., 2002; Зміни до Конституції України (2004): Наук.-практ. коментар. К., 2007; Особливості правової природи актів Конституційного Суду України // Конституц. Суд України у системі органів держ. влади: актуал. проблеми та шляхи їх вирішення. К., 2008.

В. П. Тихий

Бібліографічний опис:

Євграфов Павло Борисович / В. П. Тихий // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17276>. — Останнє поновлення : 2018.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).